Advent - Tercer diumenge

Per VictorC el dl., 07/12/2020 - 00:00

Is 61,1-2a.10-11
1Te 5,16-24
Jn 1,6-8.19-28

1.La pandèmia actual, ens ha fet sentir una sèrie de limitacions físiques, laborals, socials i de convivència. Però, a més, ens ha fet experimentar la fragilitat de nostres institucions sanitàries, econòmiques, polítiques i religioses, i, sobretot, la nostra vulnerabilitat personal. Ara experimentem por i angoixa davant la malaltia i la mort, i brollen del nostre cor qüestions existencials sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre Déu i sobre el mal. La figura bíblica de Job s'ens fa propera..

Davant d'aquesta situació, la Paraula de Déu no ens dona receptes concretes, però sí pot ser font de llum i d´esperança.

2.En aquest context l´Advent ens pot oferir una paraula d´autèntica ajuda i d'esperança.

Avui l´evangeli ens parla de Joan Baptista que, per una banda reconeix que ell no és ni el Messies, ni Elies, ni el Profeta, sinó tan sols una veu que clama en el desert per preparar els camins del Senyor.

Però per altra banda, el seu missatge té una dimensió positiva i d´anunci: hi ha algú entre el poble que no coneixen, que és més gran que ell, i del qual Joan Baptista no és digne ni de deslligar-li la corretja del calçat. Joan bateja només amb aigua, però, qui ve després d´ell, batejarà amb l´Esperit sant.

3.Tots nosaltres, hem estat batejats, hem rebut la catequesi, creiem en el Credo, intentem complir els manaments, anem a missa els diumenges, però coneixem Jesús de debò? Tenim una relació personal amb ell? És el nostre company i el nostre amic, com ho va ser-ho per als deixebles i per a les dones que caminaven amb ell? Li tenim confiança, sabem que ell ens estima, ens perdona, no ens deixarà mai, ni en els moments difícils de la nostra vida, ni a l´hora de la nostra mort? O bé, és algú que no coneixem?

Però, si Jesús és realment desconegut per molts de nosaltres, molt més l´Esperit Sant, malgrat el citem al Glòria i al Credo.

I tanmateix l´Esperit és Senyor i font de la vida, és força, llum, amor, foc ardent, aigua viva i ens fa participar de la resurrecció de Jesús i de la vida nova.

I aquest Esperit que és alè i buf actua especialment en moments de caos, foscor, de crisi i de mort. És l´Esperit que aletejava al començament de la creació en mig del caos, l´Esperit que suscitava profetes en temps de crisi del poble de Israel, el que feia que dones estèrils tinguessin fills, el que a la Pentecosta va transformar uns deixebles porucs en valents apòstols de l´evangeli. L'Esperit es fa present en els abismes de la història. També avui. Mai no entra en vaga.

4. Davant del caos i por de la pandèmia actual, més enllà de totes les ajudes mèdiques i psicològiques necessàries, la nostra esperança ens ve del Senyor i del seu Esperit. Una fe i una esperança que no néixen de nosaltres mateixos, sinó que venen de fora, però que són interiors a nosaltres mateixos, que hem rebut l´Esperit.

El veritable dilema és la por o la fe, el caos o l´esperança cristiana. No és que la fe ens resolgui tots els problemes, però sí que ens dóna llum, força i alegria, confiança per viure la vida de cada dia.

Com diu avui la carta de Pau als Tessalonisencs, “viviu sempre amb alegria, no us canseu de pregar, doneu gràcies a Déu en tota ocasio”,.però, sobre tot, “no extingiu l´Esperit”.

I el poeta Charles Péguy escriu que l´esperança és la virtut que més agrada a Déu, és como una nena petita que creua el món ple d' obstacles i creu que demà tot anirà millor.

ETIQUETES
PANDÈMIA ESPERIT SANT ESPERANÇA FE